REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 7 april 2008

om auktorisation för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg i Europeiska gemenskapen

[delgivet med nr K(2008) 1257]

(Text av betydelse för EES)

(2008/295/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) [1], särskilt artikel 19.1, och

av följande skäl:

(1) Inom EU:s politik för informationssamhället och i initiativet i2010 betonas fördelarna med att överallt i vardagen ha tillgång till information och kommunikationsmöjligheter. En samordnad reglering av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg skulle bidra till att säkra dessa fördelar och främja gränsöverskridande elektroniska kommunikationstjänster inom hela gemenskapen.

(2) Vid auktorisation för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg måste medlemsstaterna uppfylla bestämmelserna i ramdirektivet och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) [2].

(3) Enligt ramdirektivet ska de nationella regleringsmyndigheterna i medlemsstaterna bidra till utvecklandet av den inre marknaden genom att bland annat avlägsna kvarvarande hinder för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät, tillhörande faciliteter och tjänster samt elektroniska kommunikationstjänster på det europeiska planet. De ska också främja inrättande och utveckling av transeuropeiska nät och samverkan mellan alleuropeiska tjänster och uppkoppling mellan slutanvändare.

(4) Enligt auktorisationsdirektivet bör systemet för utfärdande av auktorisationer för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster vara så lite betungande som möjligt, för att stimulera framväxten av nya elektroniska kommunikationstjänster och alleuropeiska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och för att tjänsteleverantörer och konsumenter ska kunna dra nytta av de stordriftsfördelar som en inre marknad innebär. Dessa mål kan generellt sett uppnås på bästa sätt genom allmän auktorisation för alla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

(5) De tekniska villkor som krävs för att minska risken för att mobilkommunikationstjänster i luftfartyg ska orsaka skadlig störning av markbundna mobilnät behandlas separat i kommissionens beslut 2008/294/EG [3].

(6) Den tekniska grunden för beslut 2008/294/EG är Europeiska post- och telesammanslutningens (CEPT) *Report 016* som utarbetades till följd av det mandat som kommissionen gav CEPT med avseende på mobilkommunikationstjänster i luftfartyg den 12 oktober 2006.

[1] EGT L 108, 24.4.2002, s. 33. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 717/2007 (EUT L 171, 29.6.2007, s. 32).
[2] EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.
[3] Se sidan 19 i detta nummer av EUT.

(7) För utrustning som används för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg i EU skapas genom den harmoniserade ETSI-standarden EN 302 480 en förutsatt överensstämmelse med grundkraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse [1].

(8) Frågor beträffande flygsäkerheten är av största vikt, och mobilkommunikationstjänster i luftfartyg får endast tillhandahållas under förutsättning att de uppfyller kraven på flygsäkerhet genom ett lämpligt luftvärdighetsbevis samt andra relevanta flygavtal och krav för elektronisk kommunikation. Luftvärdighetsbevis som är giltiga i hela EU utfärdas av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EASA).

(9) Under förutsättning att de tekniska villkoren i beslut 2008/294/EG och i den harmoniserade standarden EN 302 480, eller motsvarande standarder och relevanta luftvärdighetsbevis, uppfyller de relevanta kraven kommer risken för skadlig störning att vara försumbar. Därför bör allmänna auktorisationer övervägas för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg.

(10) Ansvaret för auktorisation för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg bör ligga hos det land där luftfartyget är registrerat, i enlighet med det landets system för auktorisation.

(11) Tillgång till och gemensamt utnyttjande av tillräcklig information bör bidra till att lösa eventuella problem med gränsöverskridande störningar orsakade av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg.

(12) Medlemsstaterna ska, i enlighet med kommissionens beslut 2007/344/EG av den 16 maj 2007 om harmoniserad tillgång till information om spektrumanvändningen inom gemenskapen [2], tillhandahålla ERO:s frekvensinformationssystem (EFIS) en del av den information som krävs. Övrig information av relevans kan erhållas från operatörerna för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg eller från luftfartsverken.

(13) Ett särskilt register med relevanta uppgifter om alla luftfartyg utrustade med tjänsterna i fråga, som flyger inom, in till och ut från EU, kan bidra till att lösa problem avseende störning genom att all information regelbundet sammanställs i ett gemensamt format. Inledningsvis, och under regelbunden översyn, skulle ett sådant gemensamt register förvaltas av operatörerna för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg och göras tillgängligt för kommissionen och medlemsstaterna.

(14) Problem mellan medlemsstaterna avseende störning kan även lösas med hjälp av bestämmelserna i det internationella fördraget om ITU:s radioreglementen om anmälan och registrering av tilldelning av frekvenser och om rapportering av skadlig störning.

(15) Auktorisation för luftfartyg med mobilkommunikationstjänster som flyger i medlemsstaternas luftrum men som är registrerade utanför EU skulle kunna ske med hjälp av relevant information från branschen i det särskilda registret för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg och genom tillämpning av relevanta bestämmelser i ITU:s radioreglementen. När det gäller ömsesidigt erkännande av auktorisation för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg skulle ett gemensamt synsätt med länder där luftfartyg från tredjeland är registrerade vara till god hjälp.

(16) Medlemsstaterna har redan beviljat operatörer för markbundna mobilnät nyttjanderätter för frekvenser. Sådan auktorisation omfattar inte mobilkommunikationstjänster i luftfartyg och är i allmänhet begränsad till markbundna mobiltjänster.

(17) I denna rekommendation anses utrymmet i luftfartyget stå under det lands jurisdiktion och kontroll där luftfartyget är registrerat.

(18) Användningen av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg kan också få konsekvenser för den allmänna säkerheten. För att se till att mobiltelefoner inte används i brottsligt syfte i luftfartyg får lämpliga åtgärder vidtas på nationell nivå eller i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2320/2002 av den 16 december 2002 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten [3].

(19) De rättsliga och tekniska aspekterna av det gemensamma synsättet på auktorisation för mobilkommunikationstjänster i EU bör regelbundet fingranskas i syfte att säkerställa att de fortsätter att vara tillfredsställande med avseende på det övergripande syftet att undvika skadlig störning. I annat fall får lämpliga korrigerande åtgärder övervägas.

(20) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommunikationskommittén.

[1] EGT L 91, 7.4.1999, s. 10. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).
[2] EUT L 129, 17.5.2007, s. 67.
[3] EGT L 355, 30.12.2002, s. 1. Förordningen ändrad av förordning (EG) nr 849/2004 (EUT L 158, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 229, 29.6.2004, s. 3).

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Målet med denna rekommendation är att samordna nationella villkor och förfaranden för auktorisation avseende användandet av radiospektrumet för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg, i syfte att underlätta införandet av dem i gemenskapen och undvika att sådana tjänster orsakar skadlig störning på gränsöverskridande flygningar.

   Frågor avseende den mänskliga faktorn i samband med användandet av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg och satellitkommunikation mellan luftfartyg och rymdstationer ligger utanför denna rekommendations tillämpningsområde.

   De nationella villkor och bestämmelser för auktorisation som denna rekommendation hänvisar till ska tillämpas utan att det påverkar rättsliga förpliktelser avseende flygsäkerhet och allmän säkerhet.

2. Med *mobilkommunikationstjänster i luftfartyg* avses elektroniska kommunikationstjänster, enligt definitionen i artikel 2 c i ramdirektivet, som tillhandahålls av företag för att passagerare ska kunna använda allmänna kommunikationsnät under flygningen utan att upprätta någon direkt förbindelse med markbundna mobilnät.

3. Medlemsstaterna ska, senast sex månader efter antagandet av denna rekommendation, vidta de åtgärder som krävs för att tillhandahållandet av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som är registrerade inom respektive medlemsstats jurisdiktion ska kunna godkännas.

   Medlemsstaterna bör tillåta mobilkommunikationstjänster i luftfartyg i enlighet med principerna i denna rekommendation. Bestämmelserna i denna rekommendation bör inte hindra upprätthållandet av optimala förutsättningar för flygsäkerheten.

   Medlemsstaterna bör inte kräva någon ytterligare auktorisation för användning i sina respektive luftrum av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som är registrerade i en annan medlemsstat i enlighet med de villkor som avses i punkt 4.

   Mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som är registrerade utanför gemenskapen bör också undantas från krav på auktorisation i gemenskapen, förutsatt att dessa tjänster uppfyller de villkor som avses i punkt 4 och är registrerade i enlighet med relevanta ITU-regler.

4. Medlemsstaterna bör endast tillåta mobilkommunikationstjänster i luftfartyg om tjänsterna uppfyller de tekniska villkoren i beslut 2008/294/EG.

5. Medlemsstaterna bör överväga att göra tillhandahållandet av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som är registrerade inom respektive medlemsstats jurisdiktion föremål för allmänna auktorisationer.

   I de fall användandet av spektrum för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg är föremål för individuella nyttjanderätter bör medlemsstaterna regelbundet ompröva behovet av sådana rätter mot bakgrund av förvärvade erfarenheter; syftet är att inlemma de villkor som är förknippade med sådana rätter i en allmän auktorisation.

   I sådana fall bör medlemsstaterna se till att mobilkommunikationstjänster i luftfartyg och markbundna mobila elektroniska kommunikationstjänster inom samma frekvensband tillåts på olika grunder.

6. Medlemsstaterna bör i god tid informera kommissionen och övriga medlemsstater om de mobilkommunikationstjänster som får användas i luftfartyg som är registrerade inom respektive medlemsstats jurisdiktion, och om begäran om tillstånd att inom deras respektive luftrum använda mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som är registrerade utanför EU.

   Om det är nödvändigt bör medlemsstaterna begära att operatörerna för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg tillhandahåller uppgifter som är relevanta med avseende på föregående stycke.

7. Medlemsstaterna bör samarbeta aktivt, konstruktivt och i en anda av solidaritet, och där så är lämpligt tillämpa ITU:s förfaranden, för att lösa eventuella problem med skadlig störning som påstås vara orsakade av användningen av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg.

   Om skadlig störning uppstår som påstås vara orsakad av användningen av mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som godkänts i en annan medlemsstat bör medlemsstaterna genast informera den medlemsstat som ansvarar för auktorisationen för tjänsten i fråga samt kommissionen. Kommissionen bör, där så är lämpligt, informera kommunikationskommittén och radiospektrumkommittén i ovanstående frågor, för att finna lösningar på eventuella problem.

   Medlemsstater som har givit tillstånd till mobilkommunikationstjänster i luftfartyg som misstänks orsaka skadlig störning inom en annan medlemsstats territorium bör agera och omgående se till att störningen upphör.

8. Medlemsstaterna bör hålla användandet av spektrum för mobilkommunikationstjänster i luftfartyg under noggrann uppsikt, framför allt med avseende på faktisk eller möjlig skadlig störning, och bör rapportera till kommissionen så att denna rekommendation kan revideras i god tid, om så är nödvändigt.

9. Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2008.

På kommissionens vägnar
Viviane REDING
Ledamot av kommissionen